ریختن خون هیچ انسان مسلمانی که گواهی می دهد معبود بر حقی جز الله نیست و محمد فرستاده ی اوست، حلال نیست مگر در سه مورد.

از ام المومنین عایشه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَا يَحِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ، يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، إِلَّا بِإِحْدَى ثَلَاثٍ: رَجُلٌ زَنَى بَعْدَ إِحْصَانٍ، فَإِنَّهُ يُرْجَمُ، وَرَجُلٌ خَرَجَ مُحَارِبًا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ، فَإِنَّهُ يُقْتَلُ، أَوْ يُصَلَّبُ، أَوْ يُنْفَى مِنَ الْأَرْضِ، أَوْ يَقْتُلُ نَفْسًا، فَيُقْتَلُ بِهَا»: «ریختن خون هیچ انسان مسلمانی که گواهی می دهد معبود بر حقی جز الله نیست و محمد فرستاده ی اوست، حلال نیست مگر در سه مورد: مسلمانی که بعد از ازدواج کردن مرتکب زنا شود، سنگسار می شود؛ و مسلمانی که راهزنی کند، کشته می شود یا به دار آویخته می شود یا تبعید می شود؛ و مسلمانی که مسلمانی را کشته باشد، در قصاص او کشته می شود».

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود]

حدیث مذکور بر حرمت خون مسلمانانی دلالت دارد که گواهی می دهند معبود بر حقی جز الله نیست و محمد فرستاده ی الله است؛ و چیزی از نواقض اسلام که با شهادتین در تضاد است، از آنها آشکار نشده باشد. چون شارع حکیم بر حفظ جان ها و امنیت آنها تاکید دارد؛ لذا در شریعت خود قوانینی را جهت حمایت از آنها و پیشگیری از هرگونه تعرضی در این زمینه وضع نموده است؛ چنانکه بعد از شرک ورزیدن به الله متعال، بزرگ ترین گناه را گرفتن جانی معرفی نموده که الله متعال کشتن آن را حرام کرده است؛ و در اینجا کشتن مسلمانی را حرام نموده که به شهادتین اعتراف دارد مگر اینکه مرتکب یکی از این سه مورد شود. 1- با اینکه الله متعال به وی نعمت ازدواج را موهبت کرده و شرمگاه وی را با ازدواج پاک و عفیف نموده، مرتکب زنا شود. 2- عمدا و با ظلم و تعدی مسلمانی را بکشد. عدالت و برابری در چنین قضیه ای اقتضا می کند همان رفتاری با قاتل شود که با مقتول انجام داده است تا حق به حق دار برسد و نفس های سرکش از تعدی و تجاوز باز بمانند. 3- کسی که با راهزنی و ترساندن و اسیر کردن مسلمانان و ایجاد فساد در میان آنها، علیه مسلمانان خروج کرده و بشورد. چنین مسلمانی کشته می شود یا به دار آویخته می شود یا تبعید می گردد تا مردم از شر او در امان بمانند. این سه نفر کشته می شوند چون ثمره ی کشتن آنها سالم ماندن ادیان و ابدان و آبروها می باشد.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58194